

Prof. Dr. Pastinszky István
orvos ezredes
1910–1991

Alig egy esztendeje ünnepeltük a nyolcvan éves Pastinszky Istvánt és most hihetetlen, hogy nincs már közöttünk. Ma is magunk előtt látjuk homlokára tolt szemüvegével, huncut mosolyával és fülünkbe cseng örökérvényű szakmai tanácsa: nil nocere!

A *Nékám klinika* utolsó jeles reprezentánsa élete és munkássága alapján példaképe lehet minden dermatológusnak és minden honvédorvosnak. *Dr. Pastinszky István orvos ezredes 1910. június 24-én született Újpesten* pedagógus családból. Elemi iskolai és gimnáziumi tanulmányai után a *Budapesti Pázmány Péter Tudományegyetem Orvosi Fakultásán* (1927–1933) egyetemi tanulmányait kitűnő eredménnyel fejezte b. 1933. szeptember 30-án történt doktorrá avatását követően a *Budapesti Egyetemi Bőrklínikára került*. 1935. évi budapesti IX. Nemzetközi Bőrgyógyász Kongresszus előkészítő munkálataiban, kiadványainak és atlaszának összeállításában tevékenyen vett részt. 1938. november óta honvédorvos: *a kaposvári, debreceni, majd 1941 óta nyugdíjbavonulásig* (1976. XI. 1.) *az MN Központi Katonai Kórház Bőrgyógyászati Osztályának vezető főorvosa* volt. 1945-től orvos őrnagy, 1947-től orvos alezredes, 1949-től orvos ezredesként, később mint MN bőrgyógyásza főszakorvos dolgozott ugyanott. *A Debreceni Orvostudományi Egyetemen* (1946) *egyetemi magántanári képesítést nyert*, *1952-ben az orvostudomány kandidátusa*, *1964-ben címzetes egyetemi tanár*, *1971-ben az orvostudomány doktora tudományos minősítést szerzett*. *A Magyar Dermatológiai Társulatnak 1933 óta rendes tagja, elnöke, majd örökös tiszteletbeli elnöke lett. Számos külföldi és hazai társulat tagja volt.*

Tekintélyét mérhetetlen érdeklődési köre, lenyűgöző műveltsége, hihetetlen széles körű olvasottsága, magas szintű nyelvtudása, páratlan tájékozottsága, fanatizmusa a munkában és emberséges gondolkodása alapozták meg. Tudományos munkásságában széles horizonton klinikopathológiai szemlélettel a dermatológia valamennyi ágát egyetemesen művelte.

Katonaorvosként a világháború éveiben a betegekkel, égettékkel és fagyottakkal túlszűfolt osztály vezetése mellett egy évet töltött hadművelleti területen. A nehéz időkben osztálya menedékül szolgált francia, lengyel és munkaszolgálatos üldözöt-

teknek. Ötven éves honvédorvosi és dermatológiai munkásságáért mindig a gyógyuló betegek hálás tekintete jelentette számára a legnagyobb elismerést.

Emlékére nemcsak a közel 200 tudományos közleményében és a „Belbetegségek bőrtünetei” c. munkájában, hanem annak az „iskolának” a szellemében is továbbél, amelyet a honvédorvosok és dermatológusok sokasága mellette járt végig.

Élete örök példakép marad barátai, tanítványai számára egyaránt.